

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.871 van 29 mei 2018
in de zaak A .224.894/XIV-37.677**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nele Van der Linden
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waversesteenweg 214
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 maart 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 200.789 van 7 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 11 april 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, te dezen de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, zijn niet van toepassing

op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het bestreden arrest stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op omstandig gemotiveerde wijze en op basis van de informatie vervat in het rechtsplegingsdossier vast dat er “[a]ctueel [...] voor burgers in de hoofdstad Kaboel aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/6, § 2, c) van de Vreemdelingenwet [is]” en dat de informatie die de verzoekers hebben bijgebracht in hun verzoekschrift en ter terechtzitting “er [...] niet op [wijst] dat het hoger beschreven patroon van aanslagen in Kaboel gericht tegen ‘high profile’-doelwitten waarbij Afghaanse burgers als dusdanig niet worden gevisieerd niet langer stand houdt”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt tevens vast dat de verzoekers “niet *in concreto* aan[tonen] dat zij niet tijdelijk bij verzoekers zus en schoonbroer terecht zouden kunnen in afwachting van een duurzamere oplossing voor een eventueel huisvestingsprobleem”, dat “de verzoekende partijen zowel over de financiële middelen als over de nodige vaardigheden en werkervaring beschikken om in Kaboel in hun eigen levensonderhoud en dat van hun gezin te kunnen voorzien” en dat zij “geenszins *in concreto* aan[tonen] dat zij in Kaboel in een precare humanitaire situatie dreigen terecht te komen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dan ook dat “verzoekers in de hoofdstad Kabul over een redelijk en veilig intern vestigingsalternatief beschikken in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet”. Met hun enige middel trachten verzoekers aan te tonen dat Kabul voor hen geen veilig en redelijk vestigingsalternatief zou zijn. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is ook in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig mei tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams